

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

V první linii
Mimořádný školní rok
Anketa
Otázky pro O. Chmelíka
Koronavirus, maturita a já
Zkoušky dospělosti v době pandemie
Královský školní ples
Rozhovor s paní učitelkou Vojtovou
Kam na dovolenou v ČR?
B. Kubišta: Kavárna
Poděkování

Školní rok
2019 / 2020
3. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

MAZEC

V PRVNÍ LINII

Koronavirová pandemie zasáhla nás všechny a zcela jistě se zapíše do světových dějin. Ze dne na den došlo k radikálním změnám ve fungování naší společnosti. O tom, co se odehrálo po uzavření škol a vyhlášení stavu nouze, byla vyřčena a napsána spousta slov, která jsme mohli sledovat v různých masmédiích.

Je otázkou, nakolik bychom se s nakažlivým onemocněním covid-19 dokázali úspěšně vypořádat bez každodenní drobné práce dobrovolníků, kteří obětovali svůj drahocenný čas, energii a pohodlí svého domova ve prospěch svého okolí.

Ani naši žáci a pedagogové ze zdravotnického oboru nezůstali pozadu a postavili se do první infekční linie. Například Daniela Rozskos (ZA3) asistovala u hlavního vchodu hodonínské nemocnice a byla jednou z téměř tří desítek mladých lidí, kterým poděkovala na webových stránkách Nemocnice TGM Mgr. Marcela Hájková, projektová manažerka:

„Jednalo se skutečně o velkou odvahu, kdy v době nejistot šli dobrovolně do první linie při třídění zdravých a potenciálně nemocných příchozích. Mnohdy také nebylo lehké trpělivě vysvětlování nutnosti nastalých opatření. To vše tito dobrovolníci zvládali a za to jim moc děkujeme.“

Zajímavý příběh si v době nouzového stavu prožila i čtvrtáčka Patricie Svobodová. Ten

nám přiblížila Ivana Hoferová, vedoucí Domova se zvláštním režimem ve Vranovicích:

„Když byla nařízením vlády zrušena školní docházka, ozvala se mi jedna z Vašich studentek maturitního ročníku a po celou dobu u nás pracovala pod odborným dohledem jako zdravotnický pracovník. Naše zařízení se od 3. 4. 2020 pracovně rozdělilo na dva týmy a dobrovolně se uzavřelo do karantény, abychom co nejvíce zamezili proniknutí viru k nám. Vaše studentka byla s námi a dobrovolně se na dva týdny vzdala svého osobního života. Nevím sice, jak trávili čas její spolužáci, ale Patricie jej využila smysluplně, když

s láskou a něhou pečovala o naše klienty. Moc Vám děkuji za to, jak velmi šikovné, empatické, ochotné, zručné a teoreticky znalé studentky vychováváte.“

Další naši studenti pomáhali seniorům, dohlíželi na děti personálu břeclovské nemocnice, Matěj Bajger a Ondřej Bařka (oba ZA4) měli pro změnu pohotovost u hasičů či vodních záchranářů.

Nesmíme opomenout ani kolegyně Mgr.

Hanu Ciprysovou a Mgr. Janu Zámečnickovou, které podaly pomocnou ruku klientům z Domovinky.

Všichni jmenovaní si zaslouží poděkování, obdiv a respekt za obětavost a nasazení vlastního zdraví v této nelehké situaci.

Text, foto: M. Zachodil, šéfredaktor

MIMOŘÁDNÝ ŠKOLNÍ ROK

Letošní školní rok byl pro nás studenty rozhodně neobvyklý. Nastala opatření, která naše generace zatím nezažila, ale předešlá generace je může srovnávat s omezeními v minulém režimu. Bylo to opravdu nutné, nebo si s námi jen někdo hraje a zkouší, kolik si toho necháme líbit?

V březnu tohoto roku se situace se zdravím občanů naší republiky natolik vyhroutil, že se vláda rozhodla uzavřít podstatnou část obchodů, sportovišť, restaurací a dal-

ších podniků i přes hrozbu, že uvedená opatření budou mít negativní vliv na celkovou úroveň naší ekonomiky. Bylo to kvůli onemocnění COVID-19, kterým se údajně nakazila obrovská spousta lidí. Část z nich pak díky dalším zdravotním komplikacím, které již měli před zmíněnou chorobou, této nemoci podlehla.

Pokud bychom zkoumali statistiky z minulých let, zjistili bychom, že v předešlých letech se nakazilo klasickou chřipkou mnohem více lidí. Přičemž podle údajů Státního zdravotního ústavu počty zemřelých v souvislosti s chřipkou dosahují u nás každoročně zhruba 1 500 osob.

Nesrovnalostí a dezinformací v tomto směru je mnoho a jsou natolik viditelné, že je to až zarážející. Záleží jen na nás, jak budeme všímaví a jestli jsme schopni si dát věci dohromady. Taky bych tu mohla s rouškou ve škole sedět až do maturity.

*Klára Pijáčková, MM2
Foto: Kristýna Ruttkayová, MM3*

ANKETA: JAK SE ZMĚNIL MŮJ ZPŮSOB ŽIVOTA V DOBĚ KORONAVIROVÉ PANDÉMIE?

„Samostatnost v učení.“ – Lenka Grunská (PS1)

„Můj způsob života se změnil tím, že nemusím vstávat brzo do školy. Místo toho jsem celý den doma. Chodíval jsem s bratrem do posilovny. Tu ale vláda zakázala. Můj způsob života se stal stereotypní, každý den se zdá stejný.“ – Ondřej Košťuřík (MM2)

„Můj způsob života se změnil dost, jako většině. Jako ostatní žáci nechodím do školy, takže všechny práce dělám z domu a většinou na počítači. Nevidám se se svými kamarády, kteří mi chybí. Ven chodím s rodinou, vždy se snažíme jet někam, kde nejsou lidé. Zvýšili jsme hygienické návyky.“ – Nela Zimová (MM2)

„Můj způsob života se změnil v tom, že jsem doma s rodinou a nevidám se s přáteli, nedělám své oblíbené venkovní aktivity a dost se to podepisuje na mé psychice. Dělám veškerou práci z domova a tím pádem více času trávím na počítači, a to jsem nikdy předtím tolik netrávila. Více dbám na hygienu a dávám si větší pozor, když už se ocitnu někde venku. Více spím, protože si sama můžu nastavit svůj denní režim, ale zato dělám úkoly až do večera.“ – Tereza Kuřitková (MM2)

„Můj život se výrazně nezměnil, jen mám možnost trávit více času s mojí rodinou.“ – Sabina Hoferková (MM2)

„Protože nám zavřeli školu, musím si učivo nastudovat sama doma. Je to o něco těžší, než když do školy chodíme. Zrušily se mi i tréninky tenisu. Vzhledem k tomu, že jsem diabetička, tak se zdržuji spíše doma. Nemůžu se setkávat s kamarádama. Taky si často dezinfikuju ruce, abych koronaviru předešla.“ – Táňa Grbavčicová (PS2)

„Můj způsob života se ani moc nezměnil. Jen nemůžu chodit ven a místo volného času musím dělat věci do školy. Často se nudím a nevím co dělat, takže náplní mého dne jsou hry a knížky. Občas si také volám s kamarády. Alespoň mi to umožňuje trávit více času s rodinou.“ – Kateřina Macháčová (MM1)

„Můj život se s touto událostí docela změnil. Rodiče mi zakázali chodit do obchodu, abych se nenakazila, tak jen venčím psa okolo paneláku. Pořád si umývám ruce a dezinfikuju si je. Dbám na hygienu víc než předtím. Všichni se bojí, aby se nenakazili. Musíme všichni nosit roušky. Štve, mě že nemůžeme chodit ven a vídat se se svými přáteli a rodinou. Musíme být doma, a přitom je venku už hezké počasí. Je to na nic. Ale doufejme, že se to časem uklidní.“ – Martina Jankovičová (MM3)

„Ani nijak zvlášť, nic moc se nezměnilo. Pořád doma, uklízení, odpočívání. Jediná věc, která se asi změnila, je ta, že jsem začala cvičit, abych se sebou byla více spokojená. Chodím pravidelně každý den se psem na procházky, s přítelem na výlety a tak. Už chci, aby tahle karanténa skončila, plánovali jsme dovolenou do Itálie a do Chorvatska a museli jsme to zrušit, opravdu hrůza. Každopádně, doufám, že se mi povede, čeho chci docílit, a žádné velké změny se konat nebudou.“ – Natálie Lazarová (ZA3)

„Můj život se moc nezměnil, protože jsem rád doma. V rodině máme na sebe více času, život se zpomalil a zklidnil, a to nám vyhovuje. Na druhou stranu jsme trochu zlenivěli a vadí nám, že se nemůžeme setkávat s babičkou. Také si myslím, že si příroda od našeho smogu oddychla. Z této epidemie bychom se měli především poučit jako lidstvo!“ – Martin Vachůt (MM2)

OTÁZKY PRO OLIVERA CHMELÍKA

1. Jaké byly Vaše tenisové začátky?

Tenis jsem začal sledovat, když mi bylo asi 8 let a velmi mě bavilo sledovat tenisové zápasy. Když jsem viděl všechny ty hráče, hned jsem chtěl každého napodobovat. Rodiče mi koupili tenisovou raketu, a začal jsem u nás na zahradě pinkat si o zeď. Poté mi naši domluvili trenéra a od té doby to už šlo nějak samo, protože mě to neskutečně bavilo a pořád baví.

2. Kolika kluby už jste prošel?

Za celou dobu, co hraji tenis závodně, tak jsem hrál za tři kluby. Začínal jsem ve Velkých Bílovcích, poté v posledním roce u mladších žáků, když mi bylo asi 12, jsem přešel do Hodonína, kde se hrála vyšší soutěž a působil jsem tam do předloňské zimy. Od jara 2019 jsem přestoupil do klubu TC Brno, který hraje v podstatě nejvyšší soutěže, které v Česku jdou hrát, a také tam trénuji.

3. Jakou soutěž hrajete v současné době?

Do letošního roku jsem hrál nejvýše krajskou ligu nebo divizi, obojí je podobná úroveň. V dubnu jsem dostal nominaci do 2. ligy dospělých, což si myslím, že je docela úspěch, protože je to jedna z nejkvalitnějších soutěží a každý už nemá možnost si takový typ soutěže zahrát.

4. Jaký je Váš zatím největší sportovní úspěch?

Za můj největší úspěch asi beru loňské vítězství na dorosteneckém turnaji kategorii B v Hradci nad Moravicí. Byl to takový můj sen, že v dorostu se mi alespoň jeden takový turnaj povede vyhrát, což se také stalo. Neuvěřitelné.

5. Kde se cítíte jistější – v singlu, nebo v deblu? A proč?

Dřív jsem se cítil lépe v singlu. Ale jelikož tenis se hrozně zrychluje a konkurence je velká, v podstatě všichni už to umí na téhle úrovni hrát, tak mi víc sedí debl. Rád jsem s někým dalším na kurtu, hrajeme jako jeden tým, dá se v něm víc improvizovat. Navíc mi hodně sedí hra na síti, kde je to v podstatě jen o mně a o spoluhráči, jak se doplňujeme.

6. S jakou raketou se Vám hraje nejlépe?

Raket už jsem vyzkoušel hodně, od Wilsonu až po nevím co, ale posledních pár let hraji s raketami Babolat Pure Drive, které asi nejvíc sedí pro můj styl hry.

7. Co všechno děláte pro udržení své formy?

Základ je trénink na kurtu, samozřejmě do toho nějaké doplňkové aktivity, běhání, občas nějaká posilovna. I když nemám úplně tu nejlepší životosprávu.

8. Jak jste prožíval období nouzového stavu?

Nouzový stav byl pro mě těžký. Jsem typ člověka, co potřebuje mít neustále nějakou aktivitu. O to horší bylo, když jsem nemohl trénovat, ani se jakkoliv hýbat, ale teď už to vypadá, že se všechno začíná vracet do normálu.

9. Kdo je Vaším největším vzorem?

Asi Roger Federer. Líbí se mi jeho styl hry, jak každý úder hraje elegantně a vypadá to, že se u toho ani nenadře. Má také smysl pro fair-play.

10. Co je Vaším největším tenisovým snem?

Mým největším tenisovým snem je dělat tenisového trenéra v zahraničí, udělat si jméno a postupně se vypracovat. Mám trenérskou licenci 3. třídy a příští rok po maturitě si chci udělat druhou třídu a začít se tím živit sám na sebe.

*Za rozhovor děkuje: M. Zachodil
Foto: archiv O. Chmelíka*

KORONAVIRUS, MATURITA A JÁ

Když jsem byla v úterý 10. 3. 2020 na praxi, ani ve snu mě nenapadlo, že bych od tohoto dne neměla jít do školy na minimálně měsíc a půl. Když jsem ale pak viděla zprávy v televizi, které sledovaly sestřičky na sesterně, v tu chvíli jsem měla úplně stejný výraz jako ony. Nechtělo se mi tomu věřit. Jako bych byla v Jiříkově vidění. První den uzavření škol jsem to ještě vnímala pozitivně. Mám výrazně delší svaták, můžu se věnovat sportu, na který jsem teď neměla tolik času, a trávit čas s přáteli. Jakmile skončí dvoutýdenní uzavření škol, které bylo původně plánováno, tak budu umět aspoň jeden maturitní předmět a nebudu ve skluzu. Po uzavření posiloven, wellness a nakonec i restaurací jsem již věděla, že tohle nebude záležitost dvou týdnů.

Shromažďování začalo být omezováno, nejdříve na 30, poté na 5 osob a následně byly zakázány jakékoli veřejné akce. Ve zprávách a všech médiích byla vyhlášena karanténa nejen pro nakažené či potenciálně nakažené, ale i pro zdravé lidi. Lidé mohli vycházet pouze v nejnútnejších případech a vždy s rouškou či šátkem přes obličej.

Já jsem zavřená doma, svůj čas trávím vypracováváním úkolů do školy, učím se na maturitu, která je stále značně nejistá. Občas s rouškou vyjdu do obchodu, lékárny či s přibývajícím slunečnými dny se vydávám na procházky do přírody. Začíná to být poslední věc, která mě drží při zdravém rozumu. Moji rodiče chodí stále do práce a maminka jakožto sestra pracuje i v testovacím stanu. Před nemocnicí testují lidi, kteří mají podezření na nákazu COVID-19. Nevím, co je horší. Jestli sedět doma a vymývat si mozek psychologií a angličtinou, nebo přemýšlet nad tím, jestli se máma nemohla nakazit. Kdyby se nakazila, byla bych přece nakažená i já, ne? A vlastně všichni u nás doma. Máma je vůči mým prarodičům, kteří bydlí s námi o patro níž, velice ohleduplná.

Přece jen starší lidé nad 75 let jsou rizikováni. Takže i má zcela nevinná návštěva a asi i potřeba socializace s někým jiným než s mým kocourem probíhá s rouškou na ústech a ideálně s dezinfikovanými rukama.

No a jaká bude vlastně moje maturita? To sama tak nějak netuším. S jistotou vím jen to, co vyšlo na internetu a co jsem si poslechla v televizi při tiskové konferenci ministra školství. Slohové práce z českého i cizího jazyka se nepišou a didaktické testy by měly být napsány chvíli po tom, co se vrátíme do škol. Náš návrat do školních lavic je plánován na půlku května s tím, že pokud by se tak stalo, tak do 21 dní po otevření škol bychom začali maturovat i z ústních částí maturitní zkoušky. Tedy pro mě ošetřovatelství, psychologie a komunikace, český jazyk a anglický jazyk. Ale pokud se

situace neuklidní? Jestli se nevrátíme do školy do 1. 6. 2020, tak nám bude maturitní vysvědčení uděleno na základě průměru ze 3 vysvědčení. A to z obou pololetí 3. a z půlky 4. ročníku.

Co na to říct, tahle situace asi nebyla úplně očekávána. Já stále doufám, že budu skládat aspoň ústní zkoušky a že to bude úspěšně.

Snažím se na maturitu připravovat a doufám, že své znalosti budu moct využít před maturitní komisí. Nejvíc mě asi mrzí, že neproběhne praktická maturitní zkouška na odděleních. Sice je zde možnost pozměnit průběh a hodnocení zkoušky, ale nebude to ono.

Jedno pozitivum na tom ale je. Každý okamžik, kdy můžu být v přírodě anebo potkám i na 2 m někoho známého, mě neskutečně těší. A nakonec i kdybych maturitu neskládala jako každý jiný dříve, tak vím, že to, co se naučím, mi navždy zůstane. To je ten největší dar, který si můžu dát jen já sama.

Hana Mildnerová, ZA4 (30. 3. 2020)

Foto: M. Z.

ZKOUŠKY DOSPĚLOSTI V DOBĚ PANDEMIE

Připravovat se na maturitu v této době je opravdu obtížné. Ač nám to někteří starší kolegové, kteří již maturitou prošli, závidí, není moc co závidět. Donutit se k přípravě, když nás nikdo nenutí? Nadlidský úkol.

Informace, na něž by ve škole stačila jednoduchá otázka k učiteli, nyní musíme dlouze vyhledávat na internetu nebo v obsáhlých publikacích. Je to časově náročné, ale přes to všechno se snažíme přenést a zaměřit se už jen a pouze na maturitní otázky.

Nezměnil se pouze systém učení, ale také režim dne. Jelikož tuto dobu spousta lidí kolem nás, občas i my, vnímáme jako prázdniny, zaměstnáváme se různými činnostmi mimo těch školních. Proto se usínání z doby kolem desáté hodiny večer přesunulo k popůlnocním hodinám u seriálů vysílaných v televizi a při vstávání se měníme z ranních ptáčat na vyspávající lenochy. Z toho pak plyne nepříjemný pocit, že během dne nic nestíháme, i když vlastně nic neděláme. Je to začarovaný kruh.

Nicméně celá maturitní příprava je o něco příjemnější, když nám vláda ČR oznámila, že slohové práce nebudou. To je skvělé, neboť některé hodnotící učitele opravdu není možné uspokojit jakýmkoliv psaným projevem. V případě, že půjdeme psát didaktické testy a absolvujeme ústní část, budeme muset být připraveni. Zde ztroskotají mí spolužáci, kteří na učení na základě prvotního prohlášení vlády kašlou. A že jich je. Ale já se toho nebojím. Jsem odhodlaný se učit alespoň do konce května, velké množství

maturitních otázek již umím, a tak se této varianty nebojím.

A co v případě, že by odpadly i tyto části maturity a dostali bychom vysvědčení na základě posledních tří pololetí? Asi to není regulérní maturitní zkouška, tzv. zkouška z dospělosti, kterou si museli projít ostatní studenti. Uleví se nám sice od spousty nervů, ale i od velké životní zkušenosti. Každý z nás by si měl uvedenou zkouškou projít, což by bylo fér. Sestavit maturitní vysvědčení podle známek předchozích nic neodráží. Nereflektuje to, jak jsme se dokázali připravit na ten sesuv nervů a radosti z udělané zkoušky, ani to, jestli jsme zvládli to kvantum učiva k jednomu datu. Nebudeme vzpomínat, jaké číslo otázky jsme si vytáhli, jak se nám naši zkoušející snažili radit, ani jak jsme měli chuť na potítku brečet. Prostě to nebude ono.

Ať už to dopadne jakkoliv, nikdo z nás danou situaci nezmění a bude se tomu muset přizpůsobit. A když nás někdo vyzkouší z definice či popisu koronaviru, je to zaručená otázka, na kterou všichni poznáme odpověď.

Matěj Bajger, ZA4 (31. 3. 2020)

Foto: FB školy

MATURITA A JÁ BĚHEM PANDEMIE KORONAVIRU

Když si člověk řekne „maturita“, někomu proběhne mráz po zádech, s jiným to zase nic nedělá. Já osobně z toho mám trochu respekt. Co když si vytáhnu otázku, kterou jsem se učil, ale vypadla mi z hlavy a kvůli tomu neodmaturuju? Z toho mám celkem strach a myslím si, že nejsem jediný.

Jelikož teď ve světě řadí pandemie onemocnění covid-19, je v naší zemi vyhlášen nouzový stav. Nechodíme do školy, některé obchody jsou zavřeny a volný pohyb venku je zakázán. Ono chystat se v takové době na maturitu je celkem obtížné, poněvadž nám nemá kdo vysvětlit danou látku, kterou zrovna nechápeme.

Mně osobně se změnilo dost věcí, jako je třeba to, že jsem neustále doma a nic mě nebaví. Když tady ten virus ještě nebyl, tak jsem chodil na fotbal, o víkendu

s klukama někam na výlet, nebo jsme si šli jenom sednout a pokecat. Teď nemůžeme skoro nic. Všechno je zavřené a člověk tvrdne jenom doma.

Upřímně řečeno, naše varianty maturitní zkoušky jsou různé. Pokud v České republice nastane situace jako v Itálii nebo Číně, tak nás studenty 4. ročníků zdravotních oborů pošlou do nemocnic bojovat proti koronaviru. A potom by mě zajímalo, jak budou vypadat naše maturity, poněvadž kdo ví, na jak dlouho tam skončíme, nebo jestli se všichni vrátíme zpět. Zastávám názor, že aspoň my studenti středních zdravotnických škol bychom měli dostat maturitní vysvědčení, které by se vytvořilo zprůměrováním našich výsledků za poslední tři pololetí.

Ondřej Baťka, ZA4 (27. 3. 2020)

Foto: M. Z.

KRÁLOVSKÝ ŠKOLNÍ PLES – pohled organizátorů

Dne 28. 2. 2020 se konal pro mě osobně velmi dlouho očekávaný školní ples. Tento rok ho pořádala má třída a – upřímně řečeno – od začátku jsem si to celé moc užívala. A když říkám celé, tak myslím úplně celé, včetně rozporů, nepříjemností a dalších věcí, jež k tomu zkrátka patří.

Začala bych prvními přípravami, mezi které se započítávalo jak najímání lidí do šatny, baru, fotokoutku, zamlouvání sálu, shánění DJ, tak ty nejmenší detaily. Dohadovali jsme se na barvách, výzdobě, pozvánkách, plakátech, místech u jednotlivých stolů apod. Bylo toho více než dost, ale tak jako každá akce i tahle vyžadovala spoustu času, práce a naštěstí jsme začínali plánovat dostatečně brzy.

Náš program bych hodnotila jako velice pestrý. Zahájením se stala vydařená polonéza, za kterou všichni vděčíme jednak

šesti párům a jednak panu učiteli Kalabisovi, který choreografii vymyslel a perfektně ji natrénoval. Po tanečním úvodu se sál ponořil do hudebního světa pana učitele Zachodila. Jeho vystoupení doslova všem vyrazilo dech a řekla bych, že nikdo neočekával nic podobného. Ve 21:30 se uskutečnilo překvapení třídy ZA3, což byl taneční mix populárních písniček. Skupinka lidí pod vedením Aničky Phung secvičila úsměvnou choreografií, která potěšila snad všechny. Ples pokračoval v obdobném rytmu, avšak z jiného konce světa, neboť k nám zavítala skupina G-LUN z Hodonína. Holčiny zaručeně zvedly návštěvníky ze židlí.

Všechno nakonec velmi dobře dopadlo, a tak bych na závěr chtěla poděkovat všem, kteří na této akci měli podíl, protože bez vás by ples nebyl plesem.

Tajovská Lucie, ZA3

Foto: M. Z.

POSTŘEHY Z ORGANIZACE PLESU

Náš školní ples byl podle mě spíš šílený než královský. Naplánovat tuhle školní akci představovalo jeden velký stres, co šel ruku v ruce s obrovským zmatkem, protože zkuste si skloubit třicet tvrdohlavých pubertáků tak, aby se nehádali, spolupracovali a souhlasili všichni spolu. Řeknu to na rovinu, nešlo to a plánování byla jedna velká hádka tvrdohlavých zvířat, žádní civilizovaní lidé. Každý si to chtěl udělat podle sebe a nikdo nechtěl přistoupit na návrh toho druhého. Myslím, že si to dovedete živě představit. Poté konečně přichází nějaká domluva, rozdělení prací, nacvičování vystoupení a výzdoba.

V samotný den plesu, když byli všichni nervózní a dělaly se poslední úpravy, poslední zkoušky všech vystoupení, jsme se stihli ještě všichni naposled pohádat. Úsměvné, že?

Ples. Půl osmé, lidi se schází, vítají a těší se. My stresujeme, bojíme se reakcí a nervozitu a stres jste mohli cítit ve vzduchu. Všichni třetáci jsme byli opravdu vyděšení že se něco pokazí, nebude se to líbit nebo že se návštěvníci nebudou celý večer bavit. Program začínal polonézou, bylo tam i taneční vystoupení našich tříd a hodonínské taneční skupiny G-LUN, pěvecké vystoupení třídního učitele zdravotníků a překvapení třídy ve formě netradičně pojaté pohádky o Popelce. Nechyběla ani tombola, která obsahovala spousty zajímavých cen a všichni byli nadšení, že si odnášejí alespoň malou drobnost.

Podle ohlasů, které byly více než dobré, soudím, že se ples vydařil nad mé očekávání a jsem ráda, že jsme to zvládli a celá akce se vydařila tak, jak měla.

Tereza Šedivá, ZA3

Chystání tomboly (foto: M. Z.)

ŠKOLNÍ PLES OČIMA NÁVŠTĚVNÍKŮ

Dne 28. února 2020 se v Dělnickém domě v Břeclavi konal Královský školní ples. Tuto akci jako každoročně měl na starosti 3. ročník naší školy. Start byl ve 20:00 hodin. Hned před sálem na nás čekaly dvě usměvavé žákyně a přijímaly lístky. Při vstupu mě osobně zaujala krásná výzdoba jak na stolech, tak i na pódiu. Všude měli rozvěšené balónky a všude na stolech bylo občerstvení. Na každém stole také měli položené listy papíru, které obsahovaly nejen program celého večera, ale i sponzory bohaté tomboly.

Na úvod celého večera nám předvedli vybraní žáci 3. ročníku

polonézu pod dohledem našeho třídního a jejich (v tomto případě tanečního) učitele Lukáše Kalabise. Následovalo několik vystoupení různých tanečních skupin, pěvecké okénko pana učitele Milana Zachodila, losování tomboly a na závěr vyhlášení krále a královny tohoto plesu.

Celý ples jsem si nesmírně užila, setkala jsem se se spoustou přátel, jak už s absolventkami naší školy, tak i se současnými studenty a popovídala si také s učiteli. Celé ZA3 i MM3 to velice slušelo, všechno zvládli s nadhledem, takže příští rok na viděnou.

Vavřínková Hana, ZA4

Foto: M. Z.

ŠKOLNÍ PLES OČIMA NÁVŠTĚVNÍKŮ

Vpátek 28. 2. 2020 se konal školní ples. Bohužel v ten den jsem měl fotbalový trénink, takže jsem přijel později a nemohl jsem tak zhlédnout polonézu, kterou předvedli letošní třetíci. Dost mne to mrzelo, poněvadž jsem chtěl zhodnotit, zda ji měli lepší než náš ročník, který školní ples pořádal loni.

Celkem dost mě pobavilo vystoupení našeho češtináře, když zpíval v různých kostýmech. Bylo to vcelku k popukání a s přáteli jsme se tomu zasmáli. Zábava pokračovala dál a já se bavil ať už s kamarády z nižších ročníků, se spolužáky nebo s lidmi, co byli o rok výše a mají školu už ukončenou. Krásně jsem si to užíval a nechal se unášet dobrým

kolektivem a chutným pitím. Čas plynul jako voda a přišlo na tombolu, kterou jsem si samozřejmě zakoupil, abych podpořil žáky o rok níž, kteří ten ples organizovali, poněvadž když jsme to pořádali my, oni si koupili tombolu taky. Vyhrál jsem kořalku a dezinfekční čistič podlah. Nemyslím si, že by tahle kombinace cen byla jen náhoda. Hodina plynula za hodinou, všichni jsme se bavili, pili a tancovali.

Konec plesu vyhlásili poměrně brzy. Nějak kolem druhé hodiny ranní skončil DJ Blažek, který tam hrál, a se spolužákem jsme se vydali domů.

Ondřej Baťka, ZA4

Foto: M. Z.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU VOJTOVOU

1. Jakou školu jste vystudovala?

Vystudovala jsem Zdravotně sociální fakultu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, obor Ošetřovatelství – chirurgický modul s pedagogikou (obecná i speciální), management a chirurgické obory. Na fakultě jsem po promoci ještě nějaký čas působila jako asistent na katedře, kde jsem měla na starosti výuku práva.

2. Proč jste se rozhodla pro tuhle profesi?

K profesi zdravotníka jsem inklinovala již na základní škole. Fascinovala mě různorodost oboru, možnost rozvíjet se jak po stránce teoretické, tak praktické. Nedozírné možnosti multioborové profese. V pojmu zdravotní (všeobecná) sestra se setkává síla, vstřícnost, přítel, pomocník, edukátor, psycholog, rehabilitační pracovník a mohla bych v rolích pokračovat dále. No, není to krása? Dále mě fascinovaly různé rány, deformity, zranění, onemocnění a metody, které se používaly a používají a samozřejmě novinky, rozvoj v oboru. Jakékoliv školení přináší nové poznatky do oboru, kdy je člověk zcela ochromen někdy jednoduchostí a zároveň účinkem...

3. Jak dlouho na této škole učíte?

13 let s menšími mateřskými přestávkami.

4. Co vás nejvíc baví na učení?

Vychovávat nové zdravotníky, předávat své zkušenosti, dovednosti, znalosti a vědomosti. Pracovat s mladým člověkem a pomáhat upevnit jeho postoje.

5. Jaký je váš životní cíl?

Splnit to, pro co jsem tady. Každý člověk má na světě úlohu, proč tady je, jestli je to mít děti, dobře je vychovat, mít práci, kterou bude mít rád, mít dobré zázemí a dobré přátele. To není málo! Naopak, za vším je spousta dřiny, někdy slz, potu, zoufalství, které vystřídá to, na co čekáme, pocity

štěstí, uspokojení a krásných slov a okamžiků, které pohladí vaši duši. A ty okamžiky vám řeknou, že to za to stálo.

6. Máte nějaké životní motto? Jestli ano, jaké?

Mé vlastní motto zní: „Život je štěstí.“ Žít přítomností, okamžikem, obklopena lidmi, které mám ráda a nelitovat ani jedné vteřiny, minuty, hodiny, dne, týdne, měsíce, roku, kterou prožiji. Má babička říkává: „Člověk nikdy neví dne ani hodiny“. K tomu bych dodala, že ke štěstí potřebuji zdraví, protože to je to nejcennější, co člověk vlastní a je jen pouze na něm, jak s ním naloží.

7. Jaké jsou vaše koníčky?

Mými koníčky byl vždy sport. Na škole jsem ještě pod AŠSK dělala lyžování (sjezd a slalom) a také volejbal. Vyzkoušela jsem si též horolezectví, potápění, jachting a ještě mnoho dalších sportů. Postupem času ale začalo zrazovat tělo a člověk si uvědomí, že mu není dvacet. Ale když opustím sport, tak mou srdeční záležitostí je historie zdravotnictví, medicíny a sběr podkladů a fakta, s kterými ráda pracuji. Týká se to mé knihovny, která čítá sběr skvostných knih ze 17. století psané latinou, mj. též první vydanou knihu v oboru ošetřovatelství. Letos se mi podařilo sehnat „pouze“ kopie dopisů Florence Nightingale z krymské války od soukromého sběratele z Londýna a mohla bych výčet skvostů jmenovat. Je to jako postupné slepování střípků historie. A posledním koníčkem je práce s dětmi na zahradě, dvoře a kolem bydlení. Snad již pyšně můžu říci, že jsme udělali okrasnou zahradu, z které máme všichni radost, ale ještě jsou další plány, které se snad brzy zrealizují. Víím o sobě, že jsem člověkem, který rád inovuje, vytváří, přetváří a šedi dává tvář.

(pokračování na str. 13)

8. Jaký žánr hudby posloucháte?

Mám ráda vážnou hudbu. Upřednostňuji Frédérica Chopina, Dvořáka, Ludwiga van Beethovena aj. Ale mám ráda i popovou muziku, především 70.-90. let. Současní interpreti mají také kousky, které si ráda poslechnu. A jelikož jsem chodila v kroji, ráda si zatancuji při klasické dechové hudbě od Zlaťulky, Lácaranky, Moravanky...

9. Máte oblíbené či neoblíbené žáky?

Nemám rozčleněny žáky na oblíbené a neoblíbené. Myslím si, že škatulkování žáků je neprofesionální. Ke každému žákovi přistupuji individuálně a vždy se snažím najít vhodnou komunikační cestu.

10. Jak prožíváte současnou koronavirovou situaci?

Jako velkou překážku. Ze začátku omezující volný pohyb, nošení roušek a spoustu zákazů, na které člověk nebyl připraven. Byla nám odebrána ze dne na den práce a sděleny nové postupy, kterými se máme

ubírat. Učením jsme se znovu učili sami, abychom mohli předat to, co bylo v plánu. Skloubit distanční práci s dětmi, které se ocitly také doma. Nastala nová situace, s kterou jsme se museli poprat. A zároveň si myslím, že lidstvo si uvědomilo svou křehkost, zranitelnost a na druhou stranu obrovské semknutí, filantropické cítění. Jsem hrdá na náš národ, který svými omezenými prostředky dokázal zásobovat zdravotnická a sociální zařízení ochrannými pomůckami, potravinovými dary poděkovat těm v první linii a spoustu dobrovolníkům...

11. Co byste chtěla vzkázat čtenářům našeho časopisu?

Myslete na to, že svou budoucnost si vytváříte svými činy, svým přístupem a tady bych neopomenula zmínit latinský citát Per aspera ad astra. A také Homo doctus in se semper divitias habet.

Za rozhovor děkuje: Nela Zimová, MM2

Foto: archiv J. Vojtové

KAM NA DOVOLENOU V ČR?

Pálava

Nevíte, kam na dovolenou, a chcete zůstat v České republice? Pokud vás láká pohled na zelené vinice, projíždky na kole či folklorní slavnosti, určitě bych vám doporučila navštívit Pálavu. Zde si najde zábavu každý typ člověka.

Pro milovníky turistiky jsou zde Pálavské vrchy, ze kterých je krásný výhled na přírodu. Navštívíte Dívčí hrady, které jsou zříceninou gotického hradu z roku 1222. Najdete zde

spoustu vinných sklípků, takže ti, kteří mají rádi víno, mohou ochutnávat na každém kroku. Kdo rád odpočívá, může v tropických dnech navštívit vodní nádrž Nové Mlýny. V dnech, kdy se nevydaří počasí, nabízí své kapacity Aqualand Moravia v Pasohlávkách.

Ubytovat se můžete v kempu Merkur, v různých hotelech a ubytovnách. Určitě se vám pobyt zde bude moc líbit.

Kateřina Kořínková, MM2

Národní park České Švýcarsko

Národní park České Švýcarsko je jeden ze čtyř národních parků v České republice. Byl vyhlášen v roce 2000, hlavním předmětem ochrany jsou unikátní pískovcové útvary a na ně vázaný biotop. Mohutné skalní věže, brány, stěny, rokle, města a bludiště vznikly v důsledku erozí křídových mořských sedimentů, které byly vyzdviženy na povrch v období čtvrtohor v důsledku alpinského vrásnění. Nejznámějším skalním útvarem je Pravčická brána, která se stala symbolem parku. Má status národní přírodní památky a jedná se o největší pískovcovou skalní bránu v Evropě. Vedle ní byl postaven zámeček Sokolí hnízdo.

Za návštěvu dále stojí Gabrielina stezka, Edmundova a Divoká soutěska, Jetřichovické vyhlídky, Trpasličí skála a další přírodní památky.

České Švýcarsko se nachází v okrese Děčín mezi obcemi Hřensko, Chřibská a vesnicí Brtníky. Zaujímá oblast při státní hranici s Německem, která ho odděluje od národního parku Saské Švýcarsko. Rozloha parku činí 79,23 km².

Tereza Kuřitková, MM2

Jeseníky

V České republice je mnoho krásných míst, kam by se dalo jet na dovolenou. Někdo preferuje pobyt v kempu u jezer, kde se může opalovat a užívat si slunných dnů, někdo má radši pobyt v horách, kde je příjemné počasí, dá se chodit do tajemných lesů a relaxovat u chaty. Já rozhodně preferuji pobyt v horách.

Jedno z nejhezčích míst, kde jsem strávila dovolenou, je rozhodně pohoří, jež se nachází se na pomezí českého a polského Slezska, východních Čech a severní Moravy. Jde o krásnou oblast se spoustou lesů, kopců

a také se zde nachází nejvyšší hora Moravy a Slezska, Praděd. Můžete se zde projít i po naučné stezce Bílé Opavy, při které jdete mezi vodopády a cítíte se jak v deštném pralese.

Ubytování v Jeseníkách může být různé, ubytovat se lze jak v malých skromných chatkách, tak v luxusních hotelech. Já bych určitě doporučila ubytovat se v chatě, díky které se ještě více budete cítit spjati s přírodou a s horským životem.

Justýna Zajícová, MM2

Bítov

Zajímavou dovolenou můžete strávit v Bítově, který se nachází v Jihomoravském kraji, v okrese Znojmo. Na místo se lze dopravit autem nebo můžete využít místní IDS dopravu.

V blízkosti Bítova na příjemném místě se rozkládá Camp Bítov. Obepíná jednu ze zátok Vranovské přehrady. Jeho součástí je chatová oblast, kde můžete také stanovat. U vlastního stanu je možné rozdělát si oheň. Chatky jsou vybaveny malou ledničkou, polštáři a prošívanými dekami, včetně ložního prádla. K vybavení areálu patří restaurace a prodejny se zbožím všeho druhu (cukrárna, pizzerie, potraviny, tabák). Camp je vybaven třemi

Jižní Čechy

Jižní Čechy jsou přímo pohádkový kraj plný nádherné přírody, rybníků, romantických zámků a dalších památek, které stojí za pozornost. Je těžké navštívit vše během jedné dovolené. Tento region proto patří mezi místa, která si jednou zamilujete, budete se sem často vracet a pro letní dovolenou jsou přímo výborným kandidátem.

Rozhodně nevynechte Český Krumlov, České Budějovice a Třeboň, kde se nachází náš největší český rybník Rožmberk. Nejen tato města ale stojí za návštěvu; v Táboře se na-

Luhačovice

Nejlepší dovolená, kterou jsem prožila v naší republice, byla právě tady. Nachází se tam spousta zajímavých míst, která stojí za to navštívit. Co se mi líbilo pravděpodobně nejvíce, byla místní kolonáda. V noci se zde rozehrála hudba a k tomu byla nádherně vidět světelná show.

Další hezkou atrakcí je muzeum Luhačovickeho Zálesí. To se zaměřuje na regionální historii a tradice. Uvnitř se nacházejí figuríny s oblečením, které se tam dříve nosilo, a též kroje a nábytek té doby i s výzdobou.

sociálními zařízeními s bezbariérovými vstupy do sprch i na WC. Volný čas můžete trávit také na místním koupališti anebo si zaplavat v řece Dyji. Okolí Bítova je jako stvořené k turistickým vycházkám. Zajít si můžete například na zříceninu hradu Cornštejn, udělat si celodenní turistický výšlap na barokní hrad Bítov, nebo si zaplatit vyhlídkovou plavbu lodí po Vranovské přehradě.

Tuto dovolenou bych doporučil lidem, kteří mají rádi větší společnost a také pro rodiny s dětmi. Osobně jsem v tomto kempu byl na dovolené s rodiči a velmi se nám tam líbilo.

Martin Vachůt, MM2

příklad dozvíte něco málo z historie z dob Jana Žižky a spoustu zajímavostí o husitech a jejich stylu života v dobách husitských válek. Doporučujeme také návštěvu podzemí a Muzea Lega. Můžete také navštívit stezku v korunách stromů, která je zasazena do smíšeného lesa u Lipenského jezera. Celá stezka je přístupná k jízdě s kočárkem i pro vozičkáře.

Ubytovat a stravovat se můžete například v Táboře v tříhvězdičkovém hotelu Romantik.

Ondřej Košťuřík, MM2

Na poutním místě Malenisko, které je kousek od Luhačovic najdete vodní kapli s pramenem, který má mít schopnost uzdravovat a dodávat sílu. Krajina všude kolem je velmi hezká, obzvláště když všechno je rozkvetlé a svítí slunce.

V Luhačovicích se také nachází i koupaliště Duha, zřícenina Starý Světlov, vrchol Čertův kámen a mnoho dalšího. Určitě bych se tam někdy chtěla vrátit.

Sabina Hoferková, MM

Lednicko-valtický areál

Jde o rozsáhlý krajinný celek v okrese Břeclav. Je zapsán v Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO a je pokládán za nejrozsáhlejší komponovanou krajinu v Evropě a možná i na světě. Areál je zformován do podoby přírodního parku, který obsahuje množství kulturních i přírodních památek.

Mezi významné památky patří dva zámky nacházející se v Lednici a Valticích, Apollonův chrám, Nový dvůr, Janův hrad, minaret a mnoho dalších spolu s archeologickými nalezišti a přírodními památkami a rezervacemi.

Lednice je jedním z turisticky nejatraktivnějších a nejnavštěvovanějších míst v naší republice. Proto je zde řada možností výběru ubytování a stravování, ať už v centru města, na jeho okrajích nebo přímo v blízkosti památek. Restaurace a stánky s občerstvením najdete také přímo v zámeckém parku.

Oblast je nejlépe dostupná po dálnici D2, nebo regionálními autobusy z Břeclavi, Podivína či Valtic.

Simona Bílková, MM2

V samotném cípu jižní Moravy se nachází obec Lednice. Najdete zde místní vyhlášené lázně nebo krásně udržovanou historickou budovu nádraží. Hlavní dominantou této obce je zámek s úchvatným skleníkem a velmi rozlehlým parkem, kde se nachází například minaret neboli Turecká věž, který patří mezi nejvyšší stavby tohoto typu v Evropě. Samotný zámek rozhodně stojí za návštěvu, obzvláště noční exkurze, která zahrnuje prohlídku všech pater, a dokonce i zámeckého sklepení.

Doporučuji také návštěvu Valtic, kde se nachází další krásný zámek a určitě Vás nadchne i atmosféra tohoto vinařského městečka.

Klára Pijáčková, MM2

Foto: M. Z.

BOHUMIL KUBIŠTA: KAVÁRNA

Toto dílo je k vidění v Galerii moderního umění v Hradci Králové. Jde o olejomalbu z roku 1910, velikost plátna 110x138 cm. Motivem je prostředí dobové kavárny.

Malba ukazuje kavárenské prostředí s hosty, hudbou a přicházející ženou. Převládají barvy jako je tmavě modrá, zelená a hnědá v teplých podtónech. Autor zdůrazňuje detail kouřící ženy a výrazy dalších návštěvníků a muzikantů.

V popředí vidíme několik konverzujících lidí u stolů s různými nápoji. Vlevo se baví muž se ženou, kteří představují nejspíše pár, soudě podle jejich pohledů na sebe. Vpravo sedí dvojice mužů, pravděpodobně nejspíš přátelé, jejich výrazy jsou vcelku nezaujaté. V této části obrazu jsou nejvíce dominantní barvy zelená, modrá a fialová.

Nejvýraznější postavou uprostřed je kouřící žena. Dále ve středu malby vidíme

dva muzikanty zpříjemňující prostředí kavárny hraním na housle a basu. Jeden z mužů hráčům věnuje víc pozornosti než ostatní. Poslední osobou ve střední části je přicházející žena. Atmosféru kavárny doplňuje tlumené osvětlení s květinovým motivem a interiér doplňuje vzrostlá palma.

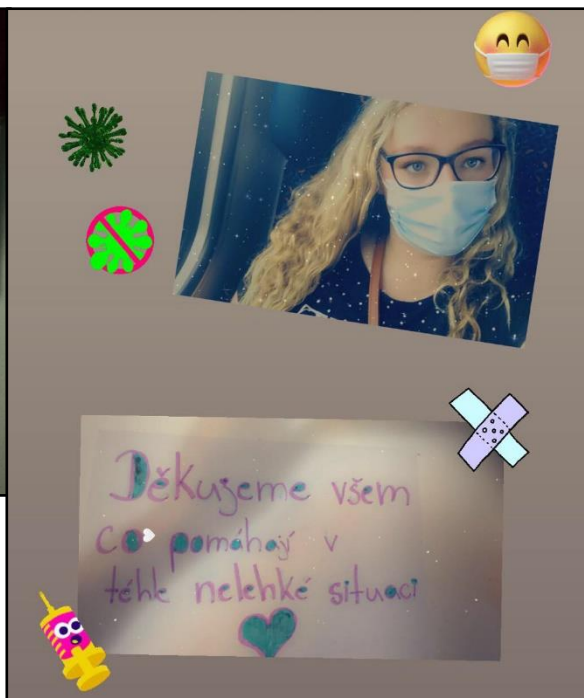
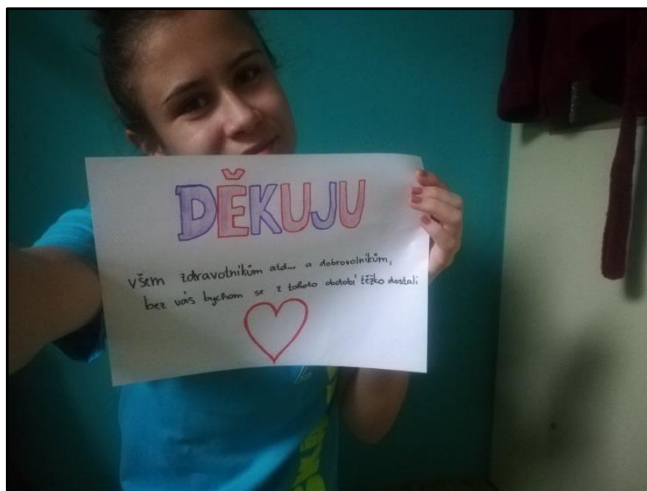
V pozadí obrazu vidíme výmalbu kavárny. Všimáme si, že prostor je otevřený průhledy mezi sloupy, které tvoří vchod do zahrady areálu, kde se nacházejí palmy.

Celkový dojem působí velmi příjemně. Autor barvami jasně vyznačil vztahy mezi postavami v kavárně. Při pohledu na obraz si člověk přímo dokáže představit hudbu, kterou muži hrají, a jaká atmosféra v kavárně panuje. Malba se mi líbí.

David Kadlčík, MM1

PODĚKOVÁNÍ TŘÍDY PS1

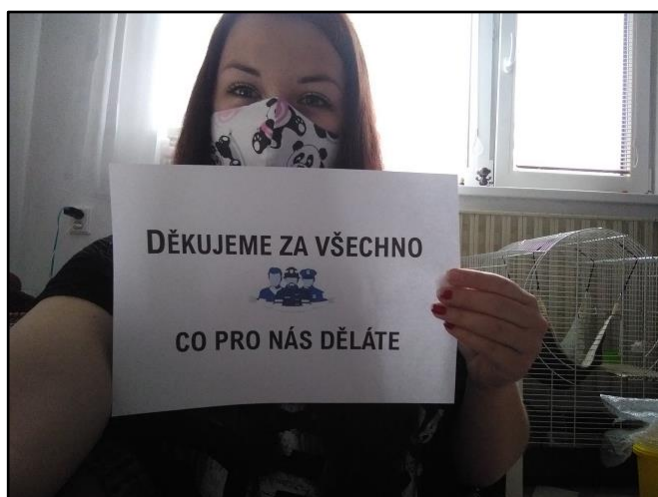

**Děkujeme všem hygienikům,
zdravotníkům, hasičům,
policistům, vojákům, celníkům,
dobrovolníkům a všem
zúčastněným za obětavou práci,
kterou pro nás všechny v tuto
nelehkou dobu děláte.**

Na stránce se podílely:

- Martina Galburová,
- Lenka Grunská,
- Sára Topolanová,
- Adéla Gregorová,
- Vanesa Nováčková.

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2019/2020)

Simona Bílková
Sabina Hoferková
Kateřina Kořínková
Ondřej Košťuřík
Tereza Kuřitková
Adriana Labudová
Klára Pijáčková
Martin Vachůt
Josef Vinkler
Justýna Zajícová
Nela Zímová

